

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija navaja le en tožbeni razlog v podporo tožbi, in sicer nepravilno uporabo posebne ureditve za potovalne agente za storitve, ki se opravijo za subjekte, ki niso potniki. V zvezi s tem navaja, da se ta ureditev uporabi le, če je potovalna storitev opravljena za potnika. Ni pa je mogoče uporabiti za storitve, ki jih potovalne agencije opravijo za druge potovalne agencije ali za organizatorje turističnih potovanj. Glede na to, da je v besedilu določb splošnega davčnega zakonika namesto izraza „potnik“ uporabljen izraz „stranka“, uporablja tožena stranka pristop, ki temelji na „stranki“ in torej uporablja posebno ureditev za potovalne agente široko.

Komisija pa tudi zavrača trditve francoskih organov, da francoska zakonodaja omogoča boljše doseganje ciljev, ki se uresničujeta s posebno ureditvijo, in sicer poenostavitev upravnih postopkov za potovalne agencije in prepustitev dohodkov od DDV državi članici, v kateri se izvede faza končne potrošnje vsake posamezne storitve.

(¹) UL L 347, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Združeno kraljestvo) 17. junija 2011 – ZZ proti Secretary of State for the Home Department

(Zadeva C-300/11)

(2011/C 252/37)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: ZZ

Tožena stranka: Secretary of State for the Home Department

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali načelo učinkovitega sodnega varstva, ki ga določa člen 30(2) Direktive 2004/38 (¹) in ki se razlaga ob upoštevanju člena 346(1)(a) Pogodbe o delovanju Evropske unije, zahteva, da sodni organ, ki odloča o pritožbi zoper odločbo o prepovedi vstopa državljanu Evropske unije v državo članico iz razlogov javnega reda in javne varnosti v skladu s poglavjem VI Direktive 2004/38, zagotovi, da je zadevni državljan Evropske unije obveščen o bistvu obremenilnih razlogov, ne glede na to, da so organi države članice in zadevno nacionalno sodišče po preučitvi vseh dokazov zoper državljana Evropske unije, na

katere se organi države članice sklicujejo, ugotovili, da bi bilo razkritje bistva obremenilnih razlogov v nasprotju z interesi državne varnosti?

(¹) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS (UL L 158, str. 77).

Tožba, vložena 16. junija 2011 – Evropska komisija proti Kraljevini Nizozemska

(Zadeva C-301/11)

(2011/C 252/38)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: R. Lyal in W. Roels, zastopnik)

Tožena stranka: Kraljevina Nizozemska

Predloga tožeče stranke

Komisija Sodišču predlaga, naj:

— ugotovi, da Kraljevina Nizozemska, ker je odobrila in v veljavi obdržala člena 3.60 in 3.61 Wet inkomstenbelasting 2001 (zakon o davku od odhodka 2001) ter člena 15c in 15d Wet Venootschapsbelasting 1969 (zakon o davku na dohodek pravnih oseb 1969) v njihovi trenutni obliki, ni izpolnila obveznosti iz Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti ne člena 49

— se Kraljevini Nizozemski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija meni, da je obdavčenje nedosežene dodane vrednosti pri prenosu (dela) podjetja v drugo v drugo državo članico ali pri selitvi statutarnega ali dejanskega sedeža družbe v drugo državo članico omejitve svobode ustanavljanja, ki ni združljiva s členom 49 PDEU

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 17. junija 2011 – Rosanna Valenza proti Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Zadeva C-302/11)

(2011/C 252/39)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Consiglio di Stato